

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 3. jaanuaril 2014 — kriminaalasi, milles süüdistatavad on Thi Bich Ngoc Nguyen ja Nadine Schönherr

(Kohtuasi C-2/14)

(2014/C 71/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Teine menetlusosaline: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivis 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta⁽¹⁾ määratletud ravimid, mis sisaldavad määruse (EÜ) nr 273/2004⁽²⁾ ja määruse (EÜ) nr 111/2005⁽³⁾ „lisa esitatud nimekirjas loetletud lähteaineid”, jäetakse vastavalt määruste artikli 2 punktile a nende määruste kohaldamisalast välja alati või tuleb väljajätmist eeldada ainult siis, kui nimekirjas loetletud lähteained esinevad ravimite koostises sellisel viisil, et neid ei ole võimalik nende määruste tähenduses lihtsalt kasutada või käepäraste vahenditega või majanduslikult tasuval viisil ekstraheerida?

⁽¹⁾ ELT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta (ELT L 47, lk 1; ELT eriväljaanne 15/8, lk 46).

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse ühenduse ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad (ELT L 22, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 6. jaanuaril 2014 — Christophe Bohez versus Ingrid Wiertz

(Kohtuasi C-4/14)

(2014/C 71/21)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Christophe Bohez

Vastustaja: Ingrid Wiertz

Eelotsuse küsimused

1. Kas Brüssel I määruse⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et lapse hooldus- ja lapsega suhtlemise õigust puudutavas asjas põhikohustuse täitmise tagamiseks määratud hoiustrahvi (*astreinte*) täitmisele pööramist puudutavad küsimused ei kuulu selle määruse kohaldamisalasse?
2. Kui eelmises küsimuses nimetatud asjad kuuluvad Brüssel I määruse kohaldamisalasse, siis kas Brüssel I määruse artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et ööpäevapõhine perioodiline hoiustrahv, mis on kohtuotsuse tegemise liikmesriigis vahetult täitmisele pööratav otsuses ette nähtud määras, kuid mille lõplik summa võib muutuda hoiustrahvi maksuma kohustatud isiku taotluse või väidete alusel, on kohtuotsuse täitmise liikmesriigis täitmisele pööratav alles siis, kui selle summa on eraldi lõplikult kindlaks määratud kohtuotsuse tegemise liikmesriigis?
3. Kui ülalkirjeldatu taolised asjad ei kuulu Brüssel I määruse kohaldamisalasse, siis kas Brüssel II *bis* määruse⁽²⁾ artikli 47 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lapse hooldus- ja lapsega suhtlemise õigust puudutavad tagatised on hõlmatud sättes viidatud täitmismenetlusega, mida reguleerib kohtuotsuse täitmise liikmesriigi õigus, või võivad need tagatised moodustada lapse hooldus- ja lapsega suhtlemise õigust puudutava otsuse sellise lahutamatu osa, mis on Brüssel II *bis* määruse alusel täitmisele pööratav teises liikmesriigis?
4. Kas teises liikmesriigis hoiustrahvi täitmisele pööramise nõude korral on tingimuseks, et täitmisele pööratava hoiustrahvi summa on eraldi lõplikult kindlaks määratud kohtuotsuse tegemise liikmesriigis, isegi kui täitmisele pööramise suhtes ei kohaldata Brüssel I määrust?
5. Kui lapsega suhtlemise õiguse teostumise tagamiseks määratud hoiustrahv (*astreinte*) on teises liikmesriigis täitmisele pööratav, ilma et täitmisele pööratava hoiustrahvi summa on eraldi lõplikult kindlaks määratud kohtuotsuse tegemise liikmesriigis,
 - a) siis kas hoiustrahvi täitmisele pööramine eeldab siiski, et kontrollitakse, kas suhtlusõiguse teostumata jäämise on tinginud takistused, millega arvestamine on lapse õiguste seisukohalt vältimatu, ja
 - b) millisel kohtul on pädevus kontrollida selliseid asjaolusid; täpsemalt:
 - i) kas kohtuotsuse täitmise liikmesriigi kohtu pädevus piirneb alati üksnes selle kontrollimisega, kas lapsega suhtlemise õiguse teostumata jäämise on tinginud asjaolud, mis on konkreetselt ette nähtud põhiküsimuses tehtud otsuses, või